

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecători – Ion Guzun, Ion Druță, Sveatoslav Moldovan, Dumitru Mardari,
cu participarea:

procurorului – Dumitru Graur,

avocaților – Ion Istrati, Alexei Barbaroș,

translatorului – Ȃiiubova-Moraru Elena,

a judecat în ședința publică recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013 declarat de inculpatul

Belobrov Andrei Stepan, născut la 15 august 1969, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Sf. Vinere 45/2, ucrainean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 16.06. - pînă la 28.12.2010;

2. Curtea de Apel Chișinău din 18.03. - pînă la 29.06.2011;

3. Curtea Supremă de Justiție din 11.11.2011 pînă la 07.02.2012;

4. Curtea de Apel Chișinău din 29.03. - pînă la 22.06.2012;

5. Curtea Supremă de Justiție din 08.10.2012 pînă la 16.04.2013;

6. Curtea de Apel Chișinău din 30.05. - pînă la 08.10.2013;

7. Curtea Supremă de Justiție din 23.12.2013 pînă la 27.05.2014.

Procedura de citare a fost legal executată.

Inculpatul și avocatul acestuia, Ion Istrati au susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Procurorul Dumitru Graur și avocatul părții vătămate Alexei Barbaroș, s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2010, Belobrov Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Belobrov Andrei a fost învinuit pentru faptul că, la 09 ianuarie 2008, fiind administratorul SRL „Viracocea” cunoscînd despre faptul că S.A „Forjacom” deținea în proprietate un strung de marcă „SMERAL LZK 4000 A” fabricat în anul 1984, care urma a fi înstrăinat, intenționa să-l procure la un preț avantajos pentru sine cu ulterioara realizare în scopul obținerii unui profit. La fel, cunoscînd despre faptul că cetățeanul Republicii Germane H. Dalchiran, administratorul firmei Germane „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH este cointeresat în procurarea unui strung similar, la 09 ianuarie 2008 a încheiat cu ultimul contractul de vânzare-

cumpărare nr. 0208-1 a strungului de marcă „SMERAL LZK 4000 A” la prețul de 400000 euro, contract în care era stipulat achitarea prealabilă pentru strungul procurat - 50% din costul utilajului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, 25% pe parcursul a 20 de zile din momentul începerii demontării acestuia și 25% la data încărcării strungului pe suport la calea ferată.

La 11 ianuarie 2008, „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH în baza contractului menționat, a transferat pe contul SRL „Viracocea” suma de 200 000 euro, iar la 11 iunie 2008, a mai transferat suma de 100 000 euro. Intrând în posesia banilor, A. Belobrov, în cadrul licitației organizate de S.A „Forjacom” la 12 iunie 2008, a procurat strungul de marcă „SMERAL LZK 4000 A” cu numărul de fabricare 6429 la prețul de 1504300 lei. În continuare, aflînd despre faptul că există un alt potențial cumpărător al strungului dat, urmărind scopul obținerii unui profit nejustificat, abuzînd de încrederea lui H. Dalchiran, nu și-a onorat obligațiunile contractuale față de ultimul, la 11 iulie 2008 realizîndu-l firmei canadiene „Orol Trading LTD” contra sumei de 420 000 euro, din suma dată restituind „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH la 02 februarie 2009 - 800 euro și la 30 aprilie 2010 - 9200 euro, eschivîndu-se de la restituirea sumei de 4 722 844 lei, cauzîndu-i astfel proprietarului o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A. Belobrov să fie condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în beneficiul părții vătămate a sumei de 4 722 844 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2011, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței. Acțiunea civilă înaintată a fost lăsată fără soluționare, cu dreptul de a fi înaintată în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, concluziile primei instanțe despre achitarea inculpatului corespund circumstanțelor stabilite la judecarea cauzei, iar cererea de apel nu conține temeuri legale, care ar demonstra necesitatea casării sentinței, și că constatarea relațiilor civile între A. Belobrov și firma „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH nu au fost combătute, nefiind prezentate probe cu privire la comiterea de către inculpat a infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța a menționat că organul de urmărire penală, expediind cauza în judecată, a decis că nu există probe privind tragerea la răspundere penală a lui A. Belobrov în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a mai reținut, că pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe, precum că A. Belobrov a urmărit intenția de comitere a escrocheriei sau de cauzare a daunei materiale prin abuz de încredere.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror și de reprezentantul părții vătămate, L. Dudulica, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că prima instanță a apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei și acțiunile inculpatului, instanța de fond nu a reținut că obiectul juridic al infracțiunii imputate îl constituie relațiile sociale cu privire la proprietate, relații care presupun respectarea obligațiilor și angajamentelor patrimoniale întemeiate pe buna-credință și încrederea dintre subiecții acestor raporturi, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a ținut cont de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărîrii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, din

sensul cărora rezultă că, nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerozolvarea apelului, fapt care atrage după sine casarea deciziei instanței de apel;

- reprezentantul părții vătămate L. Dudulica, casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului, pe motiv că concluziile instanței de apel asupra învinuirii sînt greșite, deoarece lui A. Belobrov în cadrul urmăririi penale i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și nu există o ordonanță de încetare a urmăririi penale pe componența dată de infracțiune și nici ordonanță de scoatere de sub urmărire penală pe cauza dată, prima instanță greșit a constatat neprezentarea de probe noi pe parcursul examinării cauzei, deoarece de către subsemnat a fost prezentat în ședința de judecată rezultatul controlului Inspectoratului fiscal asupra activității întreprinderii SRL „Viracocea”, prin care se demonstrează clar intenția inculpatului de înșelăciune, instanța nu s-a pronunțat asupra apelului părții vătămate, fiind încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil și la un recurs efectiv, instanța neapreciind în mod obiectiv probele părții acuzării, care dovedesc vinovăția inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2012, hotărîrea instanței de apel a fost casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, din motiv că instanța de apel nu a ținut cont de cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate și, menținînd sentința de achitare pe învinuirea adusă în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor administrate și motivelor invocate în apel de procuror, și anume: - că obiectul juridic al infracțiunii date îl constituie relațiile sociale cu privire la proprietate, relații care presupun respectarea obligațiilor și angajamentelor patrimoniale întemeiate pe buna-credință și încredere între subiecții acestor raporturi, iar cînd o parte încalcă această bună-credință prin înșelăciune ori abuz de încredere, relațiile date cad sub incidența dreptului penal; - instanța nu a dat nici o apreciere acțiunilor concrete ale inculpatului, care încă la momentul încheierii contractului de vînzare-cumpărare a strungului a afirmat că acesta îi aparține, pe cînd la acel moment strungul aparținea altui proprietar și, primind de la partea vătămată în contul achitării strungului suma de 300000 euro, fără a înștiința partea vătămată, care în mărime de 75% era de fapt proprietarul strungului, l-a realizat altui cumpărător la un preț mai avantajos, astfel instanța nu a apreciat aceste acțiuni ale inculpatului și nu s-a expus dacă aceste acțiuni conțin elemente de înșelăciune, dacă acesta a făcut abuz de încrederea părții vătămate ori nu și a cauzat el, prin asemenea acțiuni, daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului, acțiuni care au și fost considerate de către procuror ca infracțiune prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal; expunîndu-se asupra noii învinuiri înaintate de procuror inculpatului în instanța de apel, aceasta nu a ținut seama de prevederile art. 326 alin. (1) CPP și hotărîrea Plenului Curții Suprme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel” și că, în cazul dat, procurorul nu a modificat învinuirea în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și nici în apel nu a invocat careva motive în problema dată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a conchis că apelul procurorului privind modificarea învinuirii aduse inculpatului A. Belobrov în sensul agravării, în speța dată, nu poate fi reținut și urmează a fi respins, deoarece procurorul nu a modificat învinuirea în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, nu a înaintat în acest sens un asemenea demers și nu a contestat sentința din motivul dat.

Totodată, instanța de apel reieșind din declarațiile inculpatului, a reprezentantului

părții vătămate, a martorului I. Cuflig, actele cauzei: contractul nr. 0208-1 din 09.01.2008 încheiat între SRL „Viracocea” și „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH, scrisorile din 26.06.2008 și 09.09.2008 prin care directorul „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH a înștiințat directorul SRL „Viracocea” despre rezilierea contractului, înstrăinarea strungului și restituirea banilor, procesul-verbal nr.1.12 privind rezultatele licitației din 12.06.2008, contractul nr.11-07-08 încheiat între SRL „Viracocea” și „Orol Trading LTD”, ordinele de plată de la SRL „Viracocea” către „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH, a conchis că inculpatul nu poate fi supus răspunderii penale, fiindcă relațiile litigioase apărute între părți poartă un caracter civil și nu cad sub incidența normelor penale, contractul de vânzare-cumpărare a strungului fiind încheiat între două persoane juridice, la prețul convenit de părți, iar în urma rezilierii contractului firma SRL „Viracocea” a restituit firmei germane o parte din banii transferați pentru procurarea strungului.

La fel, instanța a reținut că după rezilierea contractului, inculpatul a întreprins și întreprinde măsuri pentru a-și onora obligațiunile contractuale, din partea lui au fost înaintate mai multe propuneri oficiale și variante concrete în vederea îndeplinirii acestor obligațiuni, însă, partea vătămată nu a acceptat nici una din numărul celor propuse.

8. Decizia menționată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror și de reprezentantul părții vătămate L. Dudulica, care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța nu a dat apreciere corectă probelor prezentate în sprijinul acuzării, și anume declarațiilor reprezentantului părții vătămate L. Dudulică, a martorului I. Cuflig și actelor cauzei, prin care se confirmă vinovăția inculpatului, fiindcă intenția acestuia de a nu transmite bunul și banii firmei germane a apărut după ce ultimul a procurat strungul, iar banii intenționa să-i însușească după ce a realizat bunul unei terțe persoane, adică firmei „Orol Trading LTD” contra sumei de 420000 euro, având posibilitatea să restituie suma de 300000 euro firmei germane în urma realizării strungului; instanța nu a ținut seama nici de pct.15 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004, potrivit căruia în cazul escrocheriei, victima transmite benevol bunurile făptuitorului, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere; instanța neîntemeiat a conchis că partea acuzării nu a fost în drept să modifice învinuirea în sensul agravării în instanța de apel, fără invocarea acestui motiv în prima instanță, deoarece legislația procesual penală nu prevede ca lege - precedentul judiciar; incorect instanța a constatat că inculpatul a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, fără a indica care este suma restituită și dacă aceasta este esențială ori nu, și că partea vătămată nu a acceptat restituirea pagubei, fiindcă din actele cauzei rezultă că partea vătămată a acceptat primirea de la inculpat a unui alt strung, iar prejudiciul cauzat părții vătămate a început a fi restituit de inculpat după ce cauza a fost remisă spre rejudecare în instanța de apel;

- reprezentantul părții vătămate, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel nu a examinat apelul său depus împotriva sentinței și contrar prevederilor art. 414 Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume că inculpatului la urmărirea penală i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și nu există o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a acestuia pe cauza dată, iar prin rezultatul controlului Inspectoratului fiscal asupra activității întreprinderii

SRL „Viracocea” se demonstrează incontestabil vina inculpatului.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2013, au fost admise recursurile înaintate, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele prin care să se întemeieze soluția adoptată, nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs din 07 februarie 2012 și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) CPP, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată.

Mai mult, instanța de apel nu a examinat în fond apelul înaintat de reprezentantul părții vătămate L. Dudulica și nu s-a expus asupra acestuia și motivelor invocate în el.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013, au fost admise apelurile declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate L. Dudulica, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Belobrov Andrei a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă a fost admisă și s-a încasat de la Belobrov Andrei prejudiciul material în sumă de 4 722 844 lei.

10.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat, că Belobrov Andrei la 09 ianuarie 2008, fiind administratorul SRL „Viracocea” cunoscînd despre faptul că S.A „Forjacom” deținea în proprietate un strung de marcă „SMERAL LZK 4000 A” fabricat în anul 1984, care urma a fi înstrăinat, intenționa să-l procure la un preț avantajos pentru sine cu ulterioara realizare în scopul obținerii unui profit. La fel, cunoscînd despre faptul că cetățeanul Republicii Germane H. Dalchiran, administratorul firmei Germane „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH este cointeresat în procurarea unui strung similar, la 09 ianuarie 2008 a încheiat cu ultimul contractul de vânzare-cumpărare nr. 0208-1 a strungului de marcă „SMERAL LZK 4000 A” la prețul de 400000 euro, contract în care era stipulat achitarea prealabilă pentru strungul procurat - 50% din costul utilajului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, 25% pe parcursul a 20 de zile din momentul începerii demontării acestuia și 25% la data încărcării strungului pe suport la calea ferată.

La 11 ianuarie 2008, „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH în baza contractului menționat, a transferat pe contul SRL „Viracocea” suma de 200 000 euro, iar la 11 iunie 2008, a mai transferat suma de 100 000 euro. Intrînd în posesia banilor, A. Belobrov, în cadrul licitației organizate de S.A „Forjacom” la 12 iunie 2008, a procurat strungul de marca „SMERAL LZK 4000 A” cu numărul de fabricare 6429 la prețul de 1504300 lei, devenind proprietar al acestuia. În continuare, aflînd despre faptul că există un alt potențial cumpărător al strungului dat, urmărind scopul obținerii unui profit nejustificat, abuzînd de încrederea lui H. Dalchiran, nu și-a onorat obligațiunile contractuale față de ultimul, la 11 iulie 2008 realizîndu-l firmei canadiene „Orol Trading LTD” contra sumei de 420 000 euro, din suma dată restituind „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH la 02 februarie 2009 - 800 euro și la 30 aprilie 2010 - 9200 euro, eschivîndu-se de la restituirea sumei de 4 722 844 lei, astfel cauzînd „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 4 722 844 lei.

Instanța de apel și-a motivat decizia sa prin următoarele:

- instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, a făcut concluzii greșite în latura de fapt și de drept privind învinuirea adusă lui Belobrov Andrei în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, fapt ce a dus la achitarea ilegală și neîntemeiată a lui;

- vinovăția inculpatului s-a dovedit prin declarațiile reprezentantului părții vătămate L. Dudulica, a martorului Cuflic Igor, procesul-verbal nr.1.12 din 12.06.2008, cu privire la licitație, potrivit căruia la licitație a fost vîndută presa pentru șanțare fierbinte „SMERAL LZK-4000A”, nr. 6185, anul 1984, la prețul de 1504300 lei la S.C „Viracocea” SRL prin directorul A. Belobrov, contractul nr. 02.08-1 din 09.01.2008, privind realizarea strungului „SMERAL LZK 4000A”, încheiat între SRL „Viracocea” și HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH, contractul nr. 1 1-07-08 din 11.07.2008, privind realizarea strungului de model „SMERAL LZK 4000A”, încheiat între SRL „Viracocea” și „Orol Trading LTD” Canada, ordinul de plată din 02.02.2009 și din 30.04.2010, copia facturilor fiscale.

11. În recursul ordinar declarat de inculpatul Belobrov Andrei, invocîndu-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, prin care a fost achitat de învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, pe motiv că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate și verificate în ședința de judecată, fapt ce a adus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a lui, că vinovăția sa în comiterea infracțiunii în baza art. 190 alin. (5) Cod penal nu a fost dovedită prin cumulul de probe dobîndite în procesul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, că instanța de apel și-a întemeiat concluzia sa pe aceleași probe cercetate de către instanța de fond, prin care el a fost achitat, probe, care nu au fost examinate potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță. Mai mult, instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs și partea acuzării contrar art. 326 CPP, neîntemeiat a modificat învinuirea în sensul agravării în instanța de apel.

12. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea totală a hotărîrii atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit deciziei instanței de apel, instanța rejudecînd cauza, a constatat și a descris aceleași circumstanțe de fapt, astfel l-a condamnat pe Belobrov Andrei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile reprezentantului părții vătămate L. Dudulica, a martorului Cuflic Igor, procesul-verbal nr.1.12 din 12.06.2008, cu privire la licitație, potrivit căruia la licitație a fost vîndută presa pentru șanțare fierbinte „SMERAL LZK-4000A”, nr. 6185, anul 1984, la prețul de 1504300 lei la S.C „Viracocea” SRL prin directorul A. Belobrov, contractul nr. 02.08-1 din 09.01.2008, privind realizarea strungului „SMERAL LZK 4000A”, încheiat între SRL „Viracocea” și HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH, contractul nr. 1 1-07-08 din 11.07.2008, privind realizarea strungului de model „SMERAL LZK 4000A”, încheiat între SRL „Viracocea” și „Orol Trading LTD” Canada, ordinul de plată din 02.02.2009 și din 30.04.2010.

Totodată, art. 24 alin. (2), 325 Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării

sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a examinat cauza în privința lui Belobrov Andrei sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și a făcut o analiză suficientă probelor prezentate cu expunerea argumentărilor sale.

Tot odată, în sarcina lui Belobrov Andrei condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a reținut însușirea bunurilor prin excrocherie de la firma Germană „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH în sumă de 4 722 844 lei, învinuire, care a fost formulată de procuror în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel expunându-se asupra noii învinuiri, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, înaintate de procuror inculpatului în instanța de apel, aceasta nu a ținut samă de explicațiile pct. 21.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 cu modificările ulterioare, „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, conform cărora în cadrul judecării apelului procurorul nu poate modifica acuzarea în sensul agravării ei, deoarece poate avea loc o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil (învinuirea respectivă nu parcurge triplul grad de jurisdicție). Prevederea alin. (1) art. 326 CPP, privind dreptul procurorului de-a modifica învinuirea în sensul agravării și în instanța de apel, se referă la cazurile când procurorul a inițiat această procedură la faza judecării cauzei în prima instanță și aceasta i-a refuzat procurorului să se folosească de dreptul de-a modifica învinuirea, refuz, atacat de procuror în apel.

Curtea de Apel condemnându-l pe Belobrov Andrei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal a ignorat indicațiile formulate de către instanța de recurs în decizia Colegiului penal lărgit din 16 aprilie 2013 (pct. 9 din prezenta decizie), în care clar este stipulat că procurorul modificându-i învinuirea în sensul agravării la faza judecării cauzei în instanța de apel, în mod flagrant a încălcat legea procesual penală, deoarece procurorul nu a inițiat această procedură în instanța de fond.

În decizia instanței de recurs nominalizată este clar menționat că, Belobrov Andrei nu poate fi condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motivele menționate mai sus, însă, instanța de apel este obligată să verifice vinovăția acestuia conform învinuirii inițiale, adică în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, făcând trimitere la cele invocate de procuror, precum că Belobrov A. a făcut abuz de încrederea pății vătămate, deoarece la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a strungului a afirmat că acesta îi aparține, pe când strungul aparținea altui proprietar.

Necătfînd la cele menționate, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 436 alin. (2) CPP, ce ține de procedura de rejudecare și limitele acesteia.

Instanța de apel examinînd probele prezentate de procuror corect a dedus despre vinovăția lui Belobrov Andrei în cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere, însă, incorect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, astfel depășind limitele învinuirii.

Instanța de recurs conchide, că vinovăția lui Belobrov A. și-a găsit confirmare prin probele examinate, însă, încadrarea juridică urmează a fi făcută în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, - cauzarea de daune materiale proprietarului prin abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, fapta neconstituind o însușire.

Instanța de recurs constată, inculpatul Belobrov Andrei la 09 ianuarie 2008, fiind administratorul SRL „Viracocea” cunoscînd despre faptul că S.A „Forjacom” deținea în proprietate un strung de marcă „SMERAL LZK 4000 A” fabricat în anul 1984, care urma a fi înstrăinat, intenționa să-l procure la un preț avantajos pentru sine cu ulterioara

realizare în scopul obținerii unui profit. La fel, cunoscând despre faptul că cetățeanul Republicii Germane H. Dalchiran, administratorul firmei Germane „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH este cointeresat în procurarea unui strung similar, la 09 ianuarie 2008 a încheiat cu ultimul contractul de vânzare-cumpărare nr. 0208-1 a strungului de marcă „SMERAL LZK 4000 A” la prețul de 400000 euro, contract în care era stipulat achitarea prealabilă pentru strungul procurat - 50% din costul utilajului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, 25% pe parcursul a 20 de zile din momentul începerii demontării acestuia și 25% la data încărcării strungului pe suport la calea ferată.

La 11 ianuarie 2008, „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH în baza contractului menționat, a transferat pe contul SRL „Viracocea” suma de 200 000 euro, care conform cursului BNM la acea dată constituia 3316000 lei, iar la 11 iunie 2008, a mai transferat suma de 100 000 euro, care la acea dată conform cursului BNM constituia 1571000 lei. Intrând în posesia banilor, A. Belobrov, în cadrul licitației organizate de S.A „Forjacom” la 12 iunie 2008, a procurat strungul de marcă „SMERAL LZK 4000 A” cu numărul de fabricare 6429 la prețul de 1504300 lei, devenind proprietar al acestuia. În continuare, aflînd despre faptul că există un alt potențial cumpărător al strungului dat, urmărind scopul obținerii unui profit nejustificat, abuzînd de încrederea lui H. Dalchiran, nu și-a onorat obligațiunile contractuale față de ultimul, la 11 iulie 2008 realizîndu-l firmei canadiene „Orol Trading LTD” contra sumei de 420 000 euro, din suma dată restituind „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH la 02 februarie 2009 - 800 euro, care la acea dată conform cursului oficial a BNM constituia 10792 lei și la 30 aprilie 2010 - 9200 euro, care la acea dată conform cursului oficial a BNM constituia 153364 lei, eschivîndu-se intenționat de la restituirea sumei de 4 722 844 lei, astfel prin abuz de încredere, cauzîndu-i o daună materială în proporții deosebit de mari.

Obiectul juridic special al art. 196 alin. (4) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la proprietate, apariția și dezvoltarea cărora presupune respectarea obligațiilor și angajamentelor patrimoniale întemeiate pe bună-credință și încrederea dintre subiecții acestora raporturi, cu toate că buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, în anumite situații, trebuie ocrotite prin norma de drept penal.

Astfel, potrivit prevederilor art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide, că probatoriul administrat în cauză conform art. 101 CPP, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, iar instanța de apel a interpretat eronat existența elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, considerînd ca în acțiunile acestuia persistă elementele infracțiunii de excrocherie, ieșind din limitele învinuirii înaintate, astfel manifestîndu-se în favoarea părții acuzării.

Ținînd cont de cele enunțate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a casa total decizia recurată, în partea încadrării juridice a faptei, cu condamnarea inculpatului în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei lui Belobrov Andrei, Colegiul penal va ține cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea

celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, care are drept scop restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane. Or, corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu izolarea lui de societate și pedeapsa care va fi aplicată sub formă de închisoare se va încadra în limitele sancțiunii articolului pentru care acesta va fi condamnat.

Instanța de recurs respinge, ca neîntemeiat, argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat și-a bazat concluziile sale pe aceleași probe cercetate de prima instanță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 148-156, vol. 3) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea cauzei, a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) CPP, astfel întemeindu-și concluziile pe probele cercetate în ședința de judecată a instanței de apel și reflectate în procesul-verbal, fiind audiat pe viu inculpatul, iar procesul-verbal al ședinței de judecată nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată, Colegiul penal conchide că aceasta urmează a fi admisă, ținând cont de prevederile art. 219-221, 225, 397 CPP, or, în cadrul procesului penal, prin acțiunile inculpatului părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 4 722 844 (patru milioane șapte sute douăzeci și două mii opt sute patruzeci și patru) lei.

13. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Belobrov Andrei.

Casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui **Belobrov Andrei Stepan**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Belobrov Andrei Stepan se condamnă în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui **Belobrov Andrei Stepan** se calculează din 27 mai 2014, cu deducerea din termenul pedepsei a duratei deținerii în stare de arest preventiv și a perioadei pedepsei deja executate de la 16 mai 2014 până la 27 mai 2014.

Admite acțiunea civilă și se încasează de la Belobrov Andrei Stepan în beneficiul firmei Germane „HD Werkzeugmaschinenhandel” GmbH prejudiciul material în sumă de 4 722 844 (patru milioane șapte sute douăzeci și două mii opt sute patruzeci și patru) lei.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 iunie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Ion Guzun

Ion Druță

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari